મહારાજા ગોપીચંદ રાજાનો

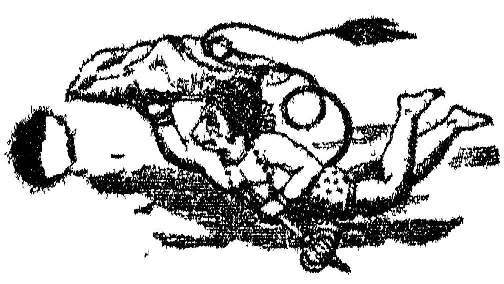
૬૪૮૬ ખેલ.

આર્ય બંધુઓને વાંચવા માટે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકસેલર

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે.



સલાપોસ દરવાજે 'સરસ્વતી' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ.

કિંમત ૦—૨—૦

महाराजा ६४८६

गोपीचंद नाटकनां गायनो.

॥શ્રી ગણેશાય નમઃ શ્રી ગુરૂભ્યો નમઃ શ્રી ગોપીચંદ વલ્લભાય નમઃ ॥

અથ ગોપીચંદ રાજાનો ખેલ લખ્યો છે.

હલકારાના દુહા.

આયા હલકારા ગોપીચંદકા રેહેવે બંગાલા દેશમેં,
સરસ્વતી માયા સારદા સમરૂ, ધર વલ્લભકા ધ્યાન.
પાયે ઘુઘરૂં બીજે ધનકે તોડે મુખસે તાન;
ચાલ વ્યાસ ઉસ્તાદ હમારા, લેજો મુજરો માન. બોલ આયા૦ ૧
કામરૂ દેશ કમક્ષા દેવી. હનમત હે ભરપુર;
હીંગલાજકા દરશન કીના જવાલા રેહે ગઇ દુર. બોલ આયા૦૨
રંગ રંગીલી છોરી હમારે સદા જે રંહતે સંગ.
કામ પડે ઝકડેકે માંહી કરે ફોજમે જગ. બોલ આયા૦૩
પાંચ રૂપૈયા પાવા રોજ કરો જમાં જે ૫ર ન્યારી;
રાજા સાહેબકા હુકમ હુંવાતો પકડા જુવારી. બોલ આયા૦૪
ઘડી ઘડીકી ચીઠી લખવા ગોથા કબુય ન ખાતા;
ગુજરાતમેં જલદી આયા મુંબઇ કલકતા. બોલ આયા૦૫
મુંબાઇ મેં મંમાદેવી કલકત્તામાં કાળી;
જોધાણામેં ચામુડા લાલ ચુંદડી વાળી. બોલ આયા૦૬
બેંગાલેસેં આયા હલકારા સબકે મન ભાયા,
આવે ગોપીચંદ રાજા બાજે નોબત બાજા. બોલ આયા૦૭

ટેર દુહા

અયે ગોપીચંદ ગોડ બેંગાલેમેં રાજ કરે સબ દેશમે,
સરસવતી માતા શારદા સમરૂં ધર વલ્લભકો ધ્યાન;
પાયે ઘુઘરૂ બાજે ઘનકે મુંખસે તાડે તન.
ચાલ વ્યાસ ઉસ્તાદ હમારા મુજરા લેજો માન. આયા૦ ૧
પિતા હમારે જાંમે પ્રથવી નાંમ ત્રીલોકી ચંદ,
રાજા કેદ કિયે દેવનને જીનંન કાંટે ફંદ,
ફીરે દવાઇ શેહેર ગાંહી, દુનીઆ કરે આનંદ. આયા૦ ૨
મા મેરી મેનાવતી સરે મામા ભરથરી જાણુ.
ઉજીણુ નગરી સફ્રગા તીરથ તીનકી દેવે દાન.
જોગી હોય કર ચલા જંગલમેં લગા ધ્યાનકા બાણુ, આયા૦ ૩
કામરૂ દેશ કૂત્તક્ષા દેવી પુરણુ કરજે કાજ.
દક્ષાણુ માતા તું જનુની રખીયો મેરી લાજ;
બારા ઘાટી બંગાલમેં ગોપીચંદકો રાજ- આયા૦ ૪
છ આતી હુઇ મુલકુંમે કરે નોકરી રાજા,
ન્યારી ન્યારી ઘુડે નોબત બાજે છતીસે બાજા,
હાથી ઉપર અંબાડી બાજે તુરકી બાજા, આયા૦ ૫

ટેર.

ચડા શિકાર ગોપીચંદ રાજા મહા શેર સબ જંગલકા,
સાત સુરમેં ચાહે સુવે ઉનકે પીઠ બંગાલા;
બખતર પાખર ઓર પંતાકા હાથે સોવે ભાલા, ચડા૦
એસી લાખ અસવાર અમારા ચડતે હે સબ જંગમે;
બડે બડે હમ ઝગડે જીતે ઘડી પલકમ ઓર છીનમેં. ચડા૦

પાંચ લાખ પ્યાદલ સબ ચડતે ઘોડે એંસી હજાર;
સીતરે લાખતો રેહેવે સાંઢીએ હાથી બાર હજાર. ચડા૦ ૩
હઝાબીર ઓર હાથણી મચ્યા ઢાલ પાસ હમ રખતે;
હાથ પડે કે ઝબડેકે માંહી સબકે પહલે ચડતે ચડા૦ ૪
શીરોઈ તરવાર હાથમે કડીયાં બીચ કટાર;
સીગા ખાનર શીરે ભટકતા જાણે જુગ સંસાર. ચડા૦ ૫
પાંચ લાખ હાથીકે હોદે તરીયાં બહોત અપાર,
વીસ લાખ તો પડે જજીરા તીસ લાખ તરવાર ચડા૦ ૬
પીર નરીબ ફોજકે માંહી બડા સોર દીલ બંકા;
ઘોડા ઉપર કરો રાજાઇ દેખો બાગરે, ડંકા. ચડા૦ ૭
તીસ લાખ બંદુક નાળીબંદ જાતે ખેમ સંભાલ:
કયમ કટાર હાથ શરોઇ પીઠ ઢલકતી ઢાલ. ચડા૦ ૮
બીશ લાખ તો પાંકે ઉપર એક નીશાંન;
તીસ લાખ઼ઓ પડે જંજીરા એક લાખ અશમાન. ચડા૦ ૯
દેશ હમારા દુર હે સરે ગોડ બંગાલા શહેર;
હું તો ગોપીચંદ રાજા લાયો સીંગને ઘેર, ચડા૦ ૧૦

ટેર.

ગો—બાલોને સીંગ સીકાર હો શીદાર જમીરાં.
આદ જમીરા ભોમીઆ સાથે સુણજો ચીત લગાય;
ભાણસ મારો રોજ કોસવો ફુલ લાખેણુ ખાય હો. સી૦ ૧
પ્રથમ ભાગ પહાડ કે માં઼ી બેઠા મારગ રોક,
ગામ ઉજાડ્યો ઓર કોસવા દુખી શેહેરકે લોક. સી૦ ૨
સેજા મીઠી કામનીસરે દુખીઆન કંઠ લગાય,

રાજા મીમીદ્ય રાજવી સવો સીંગા ચડે શીકાર. હો સી० ૩
ઘોડા ઉપર ચડલે વોસરે લે નંગી તલવાર,
બાલ કેશર કીપસેતી લેવા દુશ્મન કૂતાર, હો સીરખર०

૯૨.

ગો—થારો સુતો સેર નિઃશંક જગાદૃ સીંગની,
સીંહણી—રાજા સીંગને મત છેડ કરૂં મે બીનતી,
ગો—ખડી રહે તું સીંગની થારા સીંગને દેહા જમાય,
લાગો મોરચા રજપૂતાસે અબ કાં ભગી જાય. થારો० ૧
સીં—તું આદમી બીચ વીશરે આ જંગલ બીચ શેર,
તુર તહી તોડે મેચાવેરે જીણુમેં તીઆનુ ફેર; રાજા० ૨
ગો—ફેર ફૂરકે તું કીયાં કરે થારા સીંગને લેઉં ઘેર,
ગામ ઉજાડયો ગોર કેસરેરે ઉણુ હું માગું વેર. થારો० ૩
સીં—વેર છે થારો આગલો ફેર પીછે પરતાપ.
ગેર અલુકે કામનીસ તુ એમ ગીલોને જાય. રાજા० ૪
ગો— શેર નાશંક પહાડમેં જબ જાગે જબ મારૂં.
દુટીઅન છોડું જીવતોસરે ટુક ટુક કર દારૂં. થારો० ૫
સીં—નામ લવ ટુંકડો સરે મરે ઝાલાં ઉઠે અંગ;
સુતો શેર અબ જાગશે વો કરે રંગમાં ભંગ, રાજા० ૬
ગો—રંગમેં ભંગ ચમકતી, લાલી તું તીરી નકી જાત;
પ્યારા ખાવંદ પ્રજા ચાલશે રજપુતાં દે હાથ. થારો० ૭
સીં—સીગે લડે રજપુતાંસે શીર જાને કયા હોત,
ગો—બડે બડે જોધે જંગલ બીચ મારા સીંગને ઠાર;
હાથ છોડ હથીઆર ચલાવા છાતી બીચ કટાર, થારો૮

સીં—કુહાડ કટાર ધરો કરમેમેં કરો શીરો ધ્યાન.
છતની ખેલ કરે તમ રાજા સાહેબ બતાવ જાન. સજા૦ ૯
ગો—જાન હમારી નકી હે નારી મત કરના મગરૂર;
લાગી ચોટ શીર શેર કીરાતું રાંડ ભાગ જા દુર. થારો૦ ૧૦
સીં—દુર ભાગકે કહાં મેં જાઊં લડું શેરકે સંગ;
સનમુખ આય મોરચા ગાંઠ કરો ફોજમે જગ. રાજા૦ ૧૧
ગો—તરીયા લડે ખાવીંદ કે આગે, જીવે જીતનો પ્યાર;
લગી ચોટ શીર શેર મનકી તુ ઓર કરેગી થાર. થારો૦ ૧૨
સીં—ઓર મરદકું આગ લગાવું જો બુજે ભરથાર;
સતી હોય કે સંગે ચલુગી જલું ગનકે લાર. સજા૦ ૧૩

ટેર.

(સીંહણ પોતાના સ્વામીને જગાડે છે.)

જાગોરે જાગોરે જંગલરાજવી, જાગોરે જાગોરે જંગલરાજવી,
ફીર કયા આવેતુ જે નીંદ ચડ આયો ગોપીચંદ રાય;
તોરણુ આયો બીંદ—જાગો જાગોરે. ૧
ચડ આયો ગોપીચદ રાજા ચોદસ ઘાલ્યો ઘેર;
અબ સુતે શેનાપરે સરેથે પલી બસાઓ બેર. જાગો૦ ૨
દલપર દલ ચડે અતી ભારે તેરી એકલી જાન;
દોદો હાથ રાજા સો સો કર ભગવાન. જાગો૦ ૩
શાતરે લાખ ફોજકો માલીક વો ગોપીચંદ રાજા,
એક ચોટમે અમર ડગાવે અધર બજાવે બાજા. જાગો૦ ૪
સનમુખ આયા મોરચા માંડયા તોપ ધરી ફીર ન્યારી;
સોલઘમાં કામે ગુણુ સવો કર ઘોડે અસ્વારી. જાગો૦ ૫

ટેર લાવણી.

ગોપીચંદ—

ખડા વાઘ જદ પડા જમીપર, લગા શીશ ભાલા,
મશ કરના પ્રીત રાંડકી, મારા શેર દે ગઇ ટલ્લા;
જાન બચાકર ચલી જંગલમે ઝગડેસે હારી.
બારા કોસ ફ્રી દે ગઇ અખાડા પરવત ઓર ઝાડી.
નાલે નાલે ફીરે ભટકતી, જોબન મદમાતી;
જલ જાઓ તેરી પ્રીત સજના મેં જાતીથી મારી;
ઇશ જંગલમેં આગ લગાવું આજ રહું ન્યારી.
મારા શેર જબ હુઇ બિરાની જીતોંકી હારી;
ગોપીચંદને દેખ તમાસા સબ દુનીયાકુ આયા હાંસા,
તીરીયા કાજ જુંઠા પાસા કરદે મોં કાલા. ખડા૦ ૧
ફીરી ફોજ જદ ગોપીચંદકી કયા કડતા ભાઇ;
રાંડ જાતસે કર મોહોબત કયા કીરાને પાઇ,
લડે ફોજ બીચ શેર સયાને કેસીવે લડાઇ;
રાંડ ખડી જદ દેખે તમાસા પાસ નહીં આઇ,
લગી ચોટ શીર શેર મરનકી આઇ ગઇ સુરઝાઇ;
મરતા શેર જદ કયાજ કહેતા તેરા રાજમેં સુખીજ રહેતા;
મેં કીસીકું દુખ નહીં દેતા રહા બોલ બાલા. ખડા૦ ૨
ચડી ફોજ જબ ગોપીચંદકી કયા કહેતા સબકુ,
રાંડ જાય જગતમેં જુઠી ના ચહયે અબકું;
દોલત માયા માલ ખજીના સબી દુનીઆં તુમકું;
દોલત માયા બેઠા ખજીના યાદ કરો ઘર,
ઇતની અરજ અબ સુનલો મેરી સબી જાઓ ઘરકું;

જીતે રહે તો આન મીલગે જાને જંલદૂં;
જોગી હોકે ધ્યાન લગાઊં, પામ પદારથ જો મેં પાઉં;
જનમ મનરશેં મે ટલ જાઉં હોય ગયા ઉજીયાલા ખડા ૩
હાકમને જદ કરી હુંચારી હરણુ એક લાયા,
બારા હરણુકી ઉનકે પીછે છલબલ કીયા;
આપને હાથસેં ચોટ લગાઇ હરણા ગભરાયા,
બારી હરણીં ઉન કે પછી ઘેરાદઇ કાયા,
હરણીકા જદ દેખત તમાશા હાકમ ભુલવાથી,
રાંડ જાત એક નહી જુગમેં મનમેં હરખાકા,
અબી કહો તો ચુહાંસે સરકું, ચલો યાર સબ અપને ઘરકું
મામો કહે મેં રટના હરકું. ખડા૦ ૪

ટેર.

ગો—મેનાવતી માતા નીર ભર્યાં થારા નેનમાં
મે—ગોપીચંદ લડકા બાદલ વરશેરે કંચન મેહેલમાં,
ગો—કયુ માતા તું ઉણુમનીસરે નીતકા રહે ઉદાસ;
જો કોઇ કહેવે જીભ કટાવું કરૂં દુશ્મનકો નાશરે. મે૦ ૧
મે—ના બેટા મેં ઉણુમનીસરે ના કંઇ રહુંરે ઉદાસ,
રન પલટી બાદલ ચડયો સરે અબ બરશણુકી આશરે ગો૦ ૨
ગો—ના બાદલ ના બીજલાસરેરે ના કોઇ બાજે વાવ;
થારે મન ચીંતા ઘણી માંન સાચી બોલ બતાવરે ગો૦ ૩
મે—સાચ કહેશને રાત ડગશે જુઠ કહે પત જાય;
ઝાઝ પડી દરીઆવમેં શમે અધબીચ ગોથા ખાયરે. ગો૦ ૪
ગો—ઝાઝ પડી દરીઆવમે સટે કરદઉં પેલેપાર;

માર હુઠાવું નીરને સમે કર નંગી તલવારરે.
મે—મ્યાન કરો તલવાર અન તુમ ધરો જમીપર ઢાલ.
કયા નગર સુનો પડયો અને અપનો બીરૂદ સંભારરે ગો૦ ૬
ગો—મેરો બીરૂદ બરે તન તરે જો કોઇ આયાકારી;
માતા હુકમ કરે નહી પીછો તૂરતહી હુકમ ઉઠાવુંરે મે૦ ૭
મે—મુઝુ ભરૂશા પુત્ર તીહારા મુહી અલ્યાકારી;
રાજપાટ સપનેકી માયા ઝીતોં જમ દુવારીરે ગોપીચંદન ૮

ટેર.

ગો—માનુ રાજ કરણુદે, જોગી મત કરેરે મા મેનાવતી.
બાર બરસકી ઉમર મેરી મેં કયા જાનુ જોગ;
ચરચર કરે મુલકકે માંહી હશે શેહેરકે લોક. માનું૦
મે—મેરા બચન ફીરે નહી પીછા જો રજપૂત સપૂત,
તેરી સુરત તેરા બાપકી સવોજલ બલ હો ગઇ સખ.
ગો—તેરા બચન ફીરે નહીં પીછા જો રજપુત સપુર્ણ. મનું૦
દો જુગ રાજ કરણુદે માતા ફીર જોગી અબધુરારે. મનું૦
મે—પાવ પલકકા નહી ભરોસા કરે કાલકી બાત.
કયા જાણું કે કાયા હોવસ જા ઉગતે પરમાતરે; માનુ૦
ગો—દીન ઉગે દાતણ કરું ઔર નિતકો દેઉ દાન;
ખટ દરસનકો ભાવ રખુંને પ્રિય વધાવું માન. મનુ૦
મ—દાન દેવે ફલ કયા હોવેશને ધન દોલતને ઓર માયા;
અસલ ફકીરી લે લે લડકા અવર હોશી કાયારે.
ગો—કાયા અમર કરું એક છીનમેં દુટઅન સાગેવાર;
પેહેલે પરણું પદમણી સરે વિલખે રાજકુમાર. માનું૦

મૈ—તીરીઆ જાત જગતમેં જુઠી સુનરે ગોપીચંદ;

જનમ મરણુસે હોજા ન્યારો કટે ચોરાશી ફંદ. ગો૦

ગો—ચોરાશી ફંદ જીણીમેં કયા કયા નિપજે સાર;

સીતેર લાખ ફોજ દલ બાદલ ઉભો કરે પુકારરે. માનું૦

મૈ—કરે પુકાર એક નહીં થારો અપણે આપણો કાજ;

મામો થારો દેખ ભરથરી તજ્યો ઉજયણી રાજરે. ગો૦

ગો—તજ્યો ઉજ્યણી રાજ ભરથરી આયો ગોરખનાથ;

દો જૂગ રાજ કીયો પૃથ્વીપર ગયો ગુરૂકી સાથ. માનું૦

મૈ—ગુરૂ દેવનકો દેવ હોસરે ધરો ઉસીકો ધ્યાન;

જનમ મરણુસે હો જા ન્યારો બાંચો બેદ પુરાણુરે. ગો૦

ગો—ભંવર પડયો ભવસાગર માંહે જામે નીર અપાર;

અવઘટ ઘાટ ઓર નાવ પુરાણી કીસ બીધ ઉતરૂ પાર. માનું૦

મૈ—ધરે ધ્યાન ગુરૂકો લડકા જૂઠો સબ સંસાર;

સતકી નાવ ધરમકા નેજા ઝીતો જમ દવારરે. ગો૦

દેર.

આયા એ જોગી નિગમ પહાડસે નહીથા પવન નહીથા પાણી,

જ્યાં હોતીથી આકાશ વાણી નહીથા પુરૂષ નહીથી નારી;

ચાર ખુંટમે ધુંધરકાર. આયા એ જોગી૦

બદ્રીનાથમેં પડે હિમાલા આવે સરદકી ટહાડી;

આ પાસામેં સીંગ ધડુકે ઉંચા પરવત ઝાડી. આયા૦

ગુરૂ હમારા સાહેલી ચીમનલાલ કરે સલામ ચેલા બાલ;

ગુરૂ હમારા સાહેલી ચીમનલાલ જાત જી. આયા૦

શ્રી શ્રી કરકે સીતા પુકારે એક ચિતસે રામ;

બાબા આદમ ગુરૂ હમારા ઉસકા ધરરે ધ્યાન. આયા૦
નિગમ પહાડસે આબુકી જગા જહાં રેહેવે જોગેશ્વર નગ્ગા;
પુષ્કર હે હિંદકા ધ્યાન બાલ બ્યાસકુ મેરા સલામ. આયા૦
ગંગા જમના તિરથ ભારી નહાનેકુ આવે નરનારી;
શીય ગુરૂકા ભસ્તા ચેલા માલ ખાવે ઓતહી ચેલા. આયા૦
હરદુવાર હરકી પેહેડી વહાં ગંગા ફીર વેહેતી ટેડી,
માનસીંગને દેખાયા ભાવ, અચેક જોગી દવ બતાવા. આયા૦
બતલાવણુ વાલા પુછેહે બાવા બહાર કોણુ ખડાહે,
બાબા ગોપીચંદ જલબલ ભસ્મ. આયા એ જોગી.

ગોપીચંદ— દેર.

અમર કરોરે બંદગી ગુરૂ ગુરૂ જલંધરનાથ,
પેલા પુતળા જલ ગયારે પિતા સુધારો કાજ. અમ૦ ૧
જલ બલ મીલ ગયારે તમેરે ધર્મ રહ્યા સબ રાજ,
અમર કરો કરૂ બંદગી ગુરૂ ગુરૂ જલંધરનાથ. અમ૦ ૨
દુસરા પુતળાં જલ ગયારે મૈનાવતી મારી માય;
હાથ જોડને કરૂં બંદગી લળી લળી લાગુ પાય. અમ૦ ૩
તીસરા પુતળા જલ ગયારે સનમુખ ખડી ઘર નાર,
પેહેલાં પસ્તું પદમણીસવો, વિલખે રાજકુમાર. અમ૦ ૪
ચોથારે પુતળા જલ ગયારે ચંદ્રાવતી મેરી બેન,
રોસ ભરે ચિંતા કરે ભર ભર આવે નેન. અમ૦ ૫
પાંચમારે પુતળા જલ ગયારે ઉગ્રસેન મગરબ,
ગામ ઉજાડ્યો ગોર કેસરે જોગી હુવો અબધુત. અમ૦ ૬
છઠા પુતલા જલ ગયારે હુબ્રુ કરૂં પુકાર,

સરન પડયો ગુરૂદેવ કેરે. અબ ચાહેતો માર અમ ૭
સાતમા પુતલા થીર રહયારે ગુરૂ ગુરૂ જલંધર નાથ;
મોતી કહે મનધીર વાચા સાંચ બચ ગયો રંક ફકીર. અમ૦ ૮

ટેર.

જલંધર—બારા બરસકી ઉમર બચા ગોડ બંગાલે રાજ કરો.
તુંમ રાજા મેં જંગલ જોગી તેરે મેરે કયા કામ;
રાજ કરો ગાદી ઉપરે લેઓ ગુરૂકા નામ. બારા૦ ૧૧
ગો—ના ચાહીએ મુજે દોલત માયા ના ચાહીયે મુજ ગામ;
હાથ જોડને કરૂં બીનતી ગુરૂ સુધારો કામ.
મેં ચેલા તુમ ગુરૂ હમારા શિરપર મેરા હાથ ધરો. મે૦ ૩
જ—તુજે ના કરૂ સરે સુણુ રાજા મેરી બાત;
કયું તું મારે પાવ પડતહે જોડતે હે હાથ. બારા૦ ૪
ગો—ભગવામે ભગવાન બરાતહે ગુરૂ દેવનકો દેવ;
આપ તરા ઓરણુકુ તારો કરૂં તમારી શેવ. મે૦ ૫

ટેર લાવણી.

ગોપીચંદ—
સુણો જલંધર આપ નિરજંનજી તુમ ગુરૂ મેં ચેલા તેરા,
પડી ઝાઝ દરીઆવ બીચમેં પાર લગા બેડા મેરા ચેલા તેગ,
તીરીઆ જાત જગતકા ફંદાજી તીન લોક છશમે મોઇ,
માતા પિતા ઓર બેન બંધુ ન્યાત જાત સગા સોઇ;
રાજ ગરબ અભિમાન ગરભ બતાજી પાપ પરગટ હોઇ,
જમીન ઓર આકાશ બીચમે ગયા નહીં સોબત કોઇ.
એ સંસાર ભરા દીલ સાગર જીવ મચ્છી કાટે પોઇ,

ખડ પાલપર કાહે પુકારે રૂપ ધરા જેસે બોધ,
બુરા કાલકા ફંદા મને છોડા રાજ સબ ધંધા.
એ બદન વણુ હેગી નહીં તાજ જહાંજલ રા. પડી૦
ધરમ રાજને ધન ધજા ચડાઉજી શિરપર આપકર કાલ ખડા,
જબ ચુકે જાય મારે સોટ જયુ ચીડીયાં બીચ બાજ પડા;
કાયાહે અવડે કાયાજી ઉસ મટીકા બના ઘડા,
લાગે ઠેઠ જદ ઉડે બેસા જદ તુટે તાર જયું તડા તડા;
બ્રહ્મા બિસનું માહાદેવ થાઇએ તીનુંસે કોણુ બડા, .
ઉનકે આગે ઓ નહીં ચુકે જાય અતશાન પર દીયા ખડા;
બુરી કાલકી ફાંસી વો ભુકત મરે ચોરાસી,
કહાં મથુરા કહાં કાસી ચાર ફુટ ફીર ભયા ફેરા, પડી૦ ૧
સત જુગમેં હીરણાકસ રાજાજી મહાદેવને બરદાન દીયા.
સાત દ્વીપ ન ખંડ બીચમેં સબ પૃથ્વિકા રાજ કીયા.
દ્વાપરમેં દુરજાન રાજી અધ સીંગાસન હાથ લીઆ,
આયા કાલ જદ પડા ધરન પર ચડી એક ફીરના જીયા;
ત્રેતામેં રાવણુ મા રાજા સબ દેવનકુ કેદ કીયા;
મેઘ માલ દોઉ ભરતે પાણી ચંદ્ર સુરજ જળ તે દીયા.
કૃષ્ણ ભયે કલજુગમેં રાજાજી સબ જાવ અભિમાન કીયા,
આયા કાલ જડ પડા ધરન પર મર ગયે ગોપી ફાડ હીયા;
ચારૂ જુગકી કહી કહો નાથ અબ કયા રહી.]
સંગ કીસકે ગધ નહીં તાગ જહાંજલ ઘેરા પડી૦ ૩
સુણુ નાથ એક અરજ મેરી ગુરૂ વિના કેસી મુકિત.
બડે મુની વિશ્વામિત્ર સબ દેવલ મીલ કરી ભકિત,
સુકાચાર અસુરકે દાતાજી બચા ચલીયે જુગતા જુગતી,

ગોરખનાથ ભરથરી રાજા રાજ છોડ થયા મુક્તિ.
કહે તે મોતીલાલ સમામે અખંડ જોત કરે જુગતી;
દુશમન કો નાશ ભવાની અરજ સુણો મેરી શકતી.
ભગત તુમારે તારે સબ અસુર નરકૂ મારે;
દુંડ દુડ કર ન્યારે ઉઠી જોગકી લેહેરાં.

ટેર દુહા.

ગો—ચંપા નીજરાંરો મેળો મારી બેનરો,
સુણ હે બાંદી કહું હકીકત મેહેલાં નીચે આવ;
ધન દોલત માયા નહી માગું ભીક્ષા ધરમકી લાવ. ચંપા૦૧
દાસી—જોગી લુણ ભરાવું થારી ખાલમેં,
બાંધીચાગી બાપ રખીશ નહી મુખસે બોલ બંગાળી,
કોણ બેન તું કીસ્કા ભાઇ લુણ ભરાવું ખલ,
નામ લેવે તું ગોપીચંદનકુ ઉઠે બદનમે ઝાળ. જોગી. ૨
ગો—બાંધી મારા બાપ કીસથા લઇ કાલમે મોલ,
દીવી બેન કો ડાય રૈશને દેખ્યો થારે તોલ;
માલ ખાય મસ્તાની હોય થઇ બોલે કડવા બોલ,
દા—મેરા બચન ફીરે નહી પીછા તુજપર આવે રીશ;
કીતને જોગી મંકરખાતે ફીરતો દશ ઓર બીસ,
સુણતાં રાજા ઉગ્રસેન થારો અધર કટાવ શીશ જોગી. ૩
ગો—અધર શીશ કટાનેવાલા નહી પ્રથવી મેં જાયા,
ના કીશેપે વૈરભાવ મારે ના કીલીસે દાવા.
જાય કહે છે મારી બેનને થારો વીર ગોપીચંદ આયા, ચં૦ ૪

ટેર.

દાસી—ગોપીચંદ આયે ભગવા વેશ,

હટ એ બાઇ બારણેશ થારો આયો ગોપીચંદ વીર.
જોગી હોવકર ચલા જંગલમેં સુનો કર ગયો પીર. બા૦

ટેર.

ચંદ્રાવતી—દાસી રાજ કરેરે વારો દેશમેં,
હે હીતીઆરી પાપનીશ માતુ બોલ ન એશા બચન.
નામ લેવે તું ગોપીચંદકા ઝાલ ન આવે બદન;
દા— જેસી જોગી ઝાલ ઉઠી તન તેરો તેશી મુજકૂ જાણુ;
નામ બતાયા નારપત માનુ સબ દીયા સેલાણુ,
ચં—જોગી મત કર દાસી મુખસે બોલ સંભાળ,
ઓતો જોગી દુર દેશકો લુણુ બરાવું ખલ. દાશી૦ ૩
દા—લુણુ ભરાવું ખાલ, મેશ થાને મારૂ જીવસેં ડાર,
ભીક્ષા માગે બારણે શવો, ઉભો કરેરે પુકાર. બાઇ૦ ૪
ચં—કરે પૂકાર એક નહીં પુછે નીશદીન આયો હાર;
એક સુરતકા અનેક જોગી દીનમે ફીરે હજાર. દાશી૦ ૫
દા—એક ચંદ્રકો ચાંદણોસ ફીર દુજો ગોપીચંદ;
ત્રીજો ન જોગો પ્રથ્વાસ વો કરે ઉજાળો મંદ. બાઇ. ૬
ચં—એક અચંબો મેં સુન્યો સરે જો ધર ઉછાવ,
કુંજર કશીઆ પાલખીસ વો ધરતી ધરે ન પાવ. દાશી. ૭
દા—પાવ બલે ધરતી તપેસરે સુરજ રહ્યો શીરછાંય,
ભીક્ષા માગે મેહેલગેશ વો ઉભો કરેરે પોકાર. બાઇ. ૮
ચં—દલપર દલ ચડે અતી ભારી વો બંગાલો રાજ,
છત્ર સિંગાસન ચમર ઢોળાવે બેઠ ચલે ગજરાજ. દાશી૦ ૯
દા—કાનમેં મુદ્રા ગલે મૃગછાલા શીરપર ભગવા વેષ:
સીંગી નાદ બજાવે મુખશે આદ પુરષ આ દેશ. બાઇ૦ ૧૦

ચં—હીયો હુલ કરે રાખીશ મારો જીવ ધરે નહીં ધીર;
  ફીશબાધ દેખુ વીનેશ મારે નયણુ ન થંભે નીર. દાશી૦ ૧૧
દા—નેણા નીર રાખ લેશ બાઇ જેગ મલોને જાય;
  ધુપ પડે ધરતી તપેસરે જળે જમીન પર પાવ. બા૦ ૧૨
ચં—ઉઠ એ બાઇ બારણેશ તું લે સખીયાંને સાપ;
  કરો આરતી ગોપીચંદકી પુછો મનકી બાત. દાશી૦ ૧૩

ટેર દુહા.

ગો—મારી બેન શયાને ભીક્ષા આલાની ઉભો બારણે.
ચં—ગોપીચંદ વીરા જોગી હુવોરે કીણુ કારણે;
ચં—કાંસે લેની લેની સીગી કહાં ફુકાયા કાન;
  બારા બરસકી ઉમર તેરી તું લડકા નાદાનરે. ગો૦ ૧
ગો—જનમ દીયો મેનાવતીવર કિસબીધ લોપું કાર;
  મુંડ મુડામેં મેહેલ મેશને કિયો ગુરૂકી લાર. મારી૦ ૨
ચં—મરજો મા મેનાવતીસરે જીને બતાયો ગ્નાન;
  દુજારે મરજો સતગુરૂ થાર ફુડય છુરીસે કાનરે. ગો૦ ૩
ગો—કાન ફુડાયા મુદ્રા પેહેરી કર લાયા ભગવા વેશ;
  માતા પિતાને દોષ ન દાજે લીખ્યો બીધતા લેખ, મારી૦ ૪
ચં—કહા બાધતા લીખ ગઇ અને કાં સંગતકા ઉપદેશ;
  શહેર બંગાલા સબી દુબાયા કરકર ભગવા વેશરે; ગો૦ ૫
  તેરા ગુરૂકુ આગ લગાઉં દીની ઉલટી શીખ;
  રાજ છોડને ભયો મશાની ઘર ઘર માગે ભીખરે. ગો૦ ૬

ટેર લાવણી.

ચંદ્રાવતી—
  મેરી અબલાકી છતની અરજ સુણુ ગોપીચંદરે ભાઈ;

માતા મરી જનમ દુખીઆરણુ રોય મરેગી બોજાઇ. ટેક.
મેરા બાપકું એકહી બેટા દુસરા મેને જનમ લીયા;
પુત્ર બિના પરિવાર સખીરી જ્યું મંદીર બિચ એક દીવા.
તેરા સમરણુ સબ કોઇ કરતા જીવ જોગીકા ભેંસ લીયા,
તેરે બિના અબ સુણુરે બાઇ મરજાવેગી ફોડ હીયા.
હીયા ફોડ મરજાવે કહો જોગી કહાં પાવે;
ઘર ઘર અલગ જગાવે કોણુ ઉપાય કરૂં બાઇ. માતા૦ ૧
બીના બાઇકો બેન ન બોલે જુગમેં રહેવે નહીં નાતા
મુંડ મુડાકર સુણી મેહેલમે બુરી કરી જો ઘર માના.
દેખ કસાઇ દયા ન આઇ ફાડા કાન અપને હાતા.
ઇસકી કીસ્તમમે એરી લીખીથી બુરી કરી જોગી દાતા,
શેહેર બંગાલા સખી ડબોયા છોડ ચલે અન ધન મયા
કોણુ દેશમેં આયા જલંધર કહા કરે અમર કાયા
હાથ જોડને કરૂં બિનતી સુણુજે તું મેરા બાઇ,
કહાં હે ઉસકી નાત જાત વોહ હે બંરણી કીયા નાઇ,
જોગી બનકે આયા છીજે મેરી કાયા.
મોતીને ખ્યાલ ગાયા ભેખ ઉતારોરે બાઇ,
માતા મેરી જનમ દુખીઆરણુ રોય મરેગી બોજાઇ.

૨૨.

ગોપીચંદ—રતનાદે બાંદી ભીક્ષા ઘરમકી લાવના,
રતનાદે—સુણુ બાલક જોગી મેહેલાં નહી અલેક જગાવના,
ગો—જોગી ખડા તેરે બારણે લુંડી બિક્ષા ઘરમકી લાવ;
ધુપ પડે ધરતી તપેસ મારે સુરજ શિર તપે છાંય.

ગુરૂસે વિનવું ભિક્ષા ધરમકી આવના. ૧

રા—કાં થારી માતા ઘર નહીં થાને પિતા ગયો પરદેશ,
ક્રોણ થાને મુસે બોલીગો તું કર ગયો ભગવો વેશ;
ગુરૂસે વિનવું થાને કીનેરે દીયો ઉપદેશ,
સુણુ બાલક જોગી મેહેલાં નહી, અલક જગાવના. ૨

ગો—માતા મેરી ધક બસે લુડી ગુરૂ જલંધર નાથ,
અમર કીયો ઇન લોકમાં મારે ધર્યો શિરપર હાથ:
ગુરૂસે વિનવું મેહેલાં ફીરતાં હું દીન રાત,
રતના દે બાંદી ભિક્ષા ધરમકા લાવના. ૩

રા—મેહેલાદા મારગ છોડ દે જોગી યહાંસે હો જા દૂર,
ભુખ્યો હોય તો માંગલે થારો કરૂરે દળીદર દુર;
દયા મુજ આવતી મેહેલા અન ધંન લખમી પૂર,
સુણુ બાલક જોગી મેહેલા નહી અરીક જગાવના. ૪

રતનાદે— ટેર દુહા.

ચાલો બાઇ અબ બારણું જોગી અલક જથાવે હે,
અલક જગાવે ને નાદ પુરાવે ને ઉભો કરે પુકાર;
માઇ બાપ વો કછુએ ન કહેવો દીસે રાજકુમાર;
ચાલો બાઈ અબ બારણે જોગી ધીલક જગાવે હે. ૧

સુણી રાણી પાટમદે આવ ઉઠ બારણે જોગી અલક જગાવેહે.
લોભકો નહી આકાશ જીણુ છોડી સબ જુગતકી આશ;
માંગતા હેસો બીના લીયે જાવેહે. સુણુ૦ ૧

રાણી—સુણ હે રતન જબીનકુ જતન કર ભાગ ખાઇ;
આજ બાઇ ભોરી હો બતાવમી કે કંથ મેરા વારંવાર જાઇહે;
જબાન કયા હુઇ બાવરી રાજા તો ગયા શીકાર,
વખત હુઇ આણેકી કર અપણે કામ બેઠી ગુણ ગાવે હે.

રાણી—   ટેર દુહા.

જોગી થારીરે સુરત મારા રાજરી.
થારી સુરત મારાં રાજકીશને ખેલણ ગયો શીકાર
બોલી સુણકર જે મેં દોડી આઇ મેહેલ કે બહાર જોગી૦ ૧
કાં થારી માતા ઘર નહીશને, પિતા ગયો પરદેશ;
કોણ થાને મુસે બોલીયો તું કર ગયો ભગવો વેશ. જોગી૦ ૨
ભીક્ષા માગે મેહેલ મેસરે ઉભો કરેરે પૂકાર,
સુરતા લાગે સાંમીની સામાને, રાજી કઉણી યાર,   જોગી૦ ૩
કોણ થાને મુસે બોલીં ઓસરે કોણ થાને દીની શીખ;
કાલ પડા ઉણ દેશમેં તું ઘર ઘર માગે ભીખ.   જોગી૦ ૪

ટેર.

ગોપીચંદ જનમકો વેરી રહગો.

ગોપીચંદ—   ટેર.

બયો ભયેરે મન જોગી હો, ખડા મેલકે બહાર.
કરતાં હું પુકાર સુણીયો અરજ મેરી.
અટલ રહો તેરા રાજમેંશરે સબી મેરો રાજ,
આબાદાની મેરી બાસી કસી તેરી હાજર હોવે સો બીક્ષા લાવ.
બહોત દેર હૂઇ મૂજે લાવ ફેરી ગુરૂસે પાયા ગ્યાન.
એ ઘરૂં મેં રાજ ધ્યાન લાવો માઇ બીક્ષા મુજે હોતી હે અવેરીં
બયો ભયોરે મન જોગી હો.
હોતી હે અવેર જામે કછું નહી ફેર,
માંગતા હે બીક્ષા ખેર મે કહા કર જનમકો ભોગી;
સો આજ બન્યો જોગી ગલે ડાલ મૃગછાલા;
આંગ બરમાઇ હે પલકમેં મુલક ઉઠાય દીનો.
અંગ ઉલટ ગયો દરીઆવ એક છીન માંહે;
બંગાલાકો છોડયો રાજ તજી સબ જુગતકી આસ,

ત્રિયાકું કહે ગયો માઇ હો જનમકો વેરી હો. ભગો૦ ૨
રાજાકી ડાણીસો ગુરૂકી માતા લીખ્યા લેખ બિધાંતા.
સો મેં ક્યાં કરૂ પુરબલે પુન્યશે કરી હે મુનીકી સેવા;
માતા ભર કરી કૃપાસેતી આણુ મીલા હે,
પુજીતો પીરાઇ બદલી હે શેર શો પીયા, મે કેસે ધીરૂં.
ઇસ જંગલમેં જુડમ જુઠા લગીહે લુટમ લુટા.
નહી બચે જાન રાણી મેં કયા કરૂં,
જનમ ઓર મરનસેં ન્યારા નહી કોઇ.
દશશ ભયે અવતાર જાને ધરમ ધરાહે.
મચ્છ ઓર કચ્ચ વરાહનરસીંગ રૂપે દેખ હીરણાકસકુ મારા હે,
કૃશ્ણને કંસકુ મારાં હે,
બુદ્ધાને બુદ્ધ હર લીની સબકી કલંકી અવતાર.
મહારાજ બડે હે. ભયો૦ ૪
જનમ ઓર મરણસે ન્યારા નહી કોઇ,
દશઇ ભયે અવતાર જાને ધરમ ધરાહે
સતનકી સુણી પોકાર આયે જનમ ધાર,
હુક હુક અસુરકુ મારા હે જાને કરે હે અનેક કામ
આપણા આપણા ભગત દેખાતા હે જાગે નામ નહી આચાર.
રાણી જોઇ ખાવંદ હમારાહે. ભયો૦ ૫
આયો ખાવંદ તેરો સો બચે ચીત મેરો હે.
જલધરકો જોગ પાયો. જેસાઇ આવ તેસો પલ્લે બાંધીઓ પાપ.
અરે મહારાજ થાને એસી સીખ કોન બતાઇ હે; ભગો૦ ૬
પિતા ત્રિલોકીચંદ જાને કીયો સબી આનંદ.
માતાતો મેરી મૈનાવતા અમૃતસરે ભરી;
બેનોઇ તો ઉગ્રસેન જાકો ભર આવે નેન;
બેનતો ચંદ્રાવતી મેરી ચિતામે ખડી એં.

રાણી પાટમદે મેરે સનમુખ ખડી હે,
વાહ વાહરે ગોપીચંદ તેને બ્હોત બુરી કીઇ હે, ભયો૦ ૭

ટેર.

રાણી—રાજા થાને પાખંડ એ ભેદ બતાયો વે,
ગો—માઇ માનું બ્રહ્મ ગ્યાન ગુરૂસે પાયા વે,
રા—કાં હે બ્રહ્માંહે કાં હે વિસ્નુ કાંહે આદ સન્યાસી,
તીન લોકમેં રાજ ઉસીકો વો કૈલાસકે બાસી;
ચેલા કીયા પાખંડીને ડાલ ગલે ફાંસી. રાજા૦ ૧
ગો—ઇશ્વર બ્રહ્મા ઇશ્વર વીસ્તું ઇશ્વર શંકર દેવ;
આગમ નિગમકી સુઝે ઉતસે લાગ્યા નેવ;
હાથ જોડને કરૂ બીતી ગુરૂ દેવનકો દેવ. માઇ૦ ૨
રા—તેરા ગુરૂકો પુછો એ રાજા બિના પુરૂષકી નારી,
બ્રહ્માકો સવિત્રી સોવે બિસ્નુ ઘરરાણી;
મહાદેવ સંગ સોવે પારવતી ડાબે અંગ નિશાની રાજા. ૩
ગો—મેરા ગુરૂને એસા બતાયા કીણુસે ખોલના નાહી,
બ્રહ્મ બિસ્નુ મહાદેવને સારી શ્રષ્ટી રચાઇ;
બીના નાર નહીં નરકી ગેદા મેં લડયા તે માઇ. માઇ૦ ૪
રા—માઇ માઇ મત કર માનુ તું છે રાજકુમાર.
એક દીન રાજા તું હતો અને તુમ પુરૂષ હમ નાર,
ચેલા કિયા પાંખડીને છોડ ચલાવો સંસાર. રાજા૦ ૫

ટેર.

રાણી—રાજા હમેશ હસ બોલો ચાલો મેહેલાં માંહે.
ગો—માઇ માનું ભિક્ષા ધરમકી લાવ ગુરૂકી આગ્યા નાહી,
રા—કાંસે લીના ડંડકમંડળ કાં લીની મૃગછાલા,
કોણુ ગુરૂ ઉપદેશ બતાયો કીને પેરાઇ માલા;

ગુરૂકા નામ બતાવે જોગ તો કેસા પાવે,
ભિક્ષા માગણુ આયા છીજે મેરી કાયા.
રા—રાજા હમેશ હસ બોલો ચાલો મેહેલાં માહે.
ગો—ડંડ કમંડલ દિયા ગુરૂને ઉને પેરાઇ માલા,
શેલી સીંગી નાદ બજાવે ઓઢણકુ મૃગછાલા;
ગુરૂને ગ્યાન બતાયા રરકા જપસે પાયા,
ગુરૂ દેવનકો દેવા કરૂં મેં ઉનકી સેવા. માઇ૦ ૨
રા—તેરા ગુરૂંકુ આંગ લગાઉં જીને બતાયો ગ્યાંન;
બારા બરસકી ઉમ્મર તેરી તો રાજા નાદાન;
જલંધર કહીએ ઝેરી જનમકો મેરા વેરી,
ભિક્ષા કેસે લાવું ગુરૂકુ આગ લગાઉં રાજા૦ ૩
ગો—ચલએ રંડી નહી કાંમકી મુખસે બોલ સંભાળ,
મુકતીકો દાતા જલંધર ઉસ્કો દેતી ગાલ,
જલતી મેરી કાયા ગરબકા બાન લગાયા,
ધાકસે ભાગે હાથી તેં જોબન મદમાતી. માઇ૦ ૪
રા—મેરા જોબન બહોત જોરાવર તેં જોગી બન આયા.
જયું જયું સુરત દેખું તેરી છીજે મેરી કાયા;
માયા તેને કેસી તોડી બીચડ ગઇ મેરી જોડી,
અંતરસે ઉઠે જવાળા સુન ગોંડ બેંગાલે વાલા રાજા૦ ૫
ગો—ગોડ બેંગાલે કેસે માઇ દો વિપ્રને દાન,
રમતજોગી હસકર પુજે પયે જગતમે માન,
માંગ કર લાવે જે ફેરી વેદ ગામે મા તેરી,
ગુરૂ આવેગા મેરી અબ તો ભયા સવેરા. મા૦ ૬
રા—હુવા સવેરા માગે ફેરા કેસે બોલું નહીં.
તેરા મેરા ન્યાય હોવેગા ભર પંચાકે માંહી,

પકડ લઉં તેરા પલ્લા કૈસે તેં તોડા તલ્લા
બાપને ભેજું પાતી જનમકો મેરા સંગાતી. રાજા૦ ૭
ગે;—તેરે જનમકી તું સંગાતી મેરા જનમને જોગ,
ઇસ બતામેં નફા નહીં હૈ હસે સેહેરકે લોક;
જોગકી તુંઇ માતા લીખા સો લેખ બિધાતા,
કુલપતિ ક્યું તું મનમેં જોગ લીખા મેરા કરમમે. માઇ૦ ૮
રા—લીખા અંક સોઇ બીધાતા કયા કરતા કીરતાર,
જો ઘર રહેતી મેં બાપકે ઔર મીલે ભરથાર;
સુનો મહારાજ રાજા દેશકા આવે રાજા
બાપકે મેં હઉં પ્યારી રેહેતી અટલ કુંવારી. રાજા૦ ૯
ગો—અટલ કુંવારી રેહેવતાસને જો જનમે મરજાય.
હમકુ અમર કીયા ગુરૂને ક્યુ મનસે પસ્તાય;
ગુરૂ હૈ બાલ હમારા ગ્યાનકો કીયા પસારા,
તેરા ગુરૂ મોતી ગાયા પરમ પદારથ પાવે માઇ

રાણી— **ટેર.**

શેહેર બેંગાલો યું ઝુરે તારી ફોજ ખડી મહારાજ,
બાદલ મેહેલ બાદલ જ્યું ચમકે રતન જડીત મખાસ;
ભરી સભાકે બીચમે રાજા કરે નીત રાસ શેહે૦ ૧
જનમ જનમકો તું બડ ભાગી જોગી હુવો કોણ કાજ,
ત્રિયાકૂ તું કહે ગયો ભાઇ શરમ ન આવી લાજ શેહે૦ ૨
હાથી ઉપર કરી અંબાડી હોદે કરી ગજરાજ;
ઘોડાકૂ કછું જીતન સારી ત્યાગ દીયા મહારાજ શેહે૦ ૩

રાણી—

"ભયોરે ગોપીચંદ જોગી આસન વાર બેઠો એક છીનમે.
આપ ભલો બડભાગી પહેલી બાવ કીયું કાયોસરે,

આગ કાયકુ ત્યાગી. બચો૦ ૧

આસન માર બેઠો એક છીનમે ઘણુ સરોવરકી પાલા;

બોતલાયો બોલે નહી સરે બેઠો આસન માર. બચો૦ ૨

રાણી— ટેર લાવણી.

રાજા રાજા ખડી પુકારૂ જોબન મદમાતી.

જોગી હોય કરચલા જંગલમેં દેખું જલે મેરી છાતી,

મેહેલા નીચે અલેક જગાવે એ ઉસકા કેહેના,

માતાબર એ ભિક્ષા માગે કેસે કહું બેહેના;

બીના પૂરૂષ હે ત્રિયા જુગમેં જુઠા હે રેહેના.

જ્યું જ્યું સુરત દેખું તેરી ભર આવે નેના;

દોલત માયા માલ ખજીના સબી લુટાય દેના.

જોગન હોયકર ભસ્મ લગાતું ઉસ રાજા કે સંગમે જાઉં,

જનમ સંગાતી, જોગી૦ ૧

બાર બરસકી ઉમ્મર તેરી સુનતા દીલજાની;

અગીયારા બરસકી ઘરમેં ત્રીયા ચડતી જવાની;

સાસુ કહે તેરા નાશ બોલતી ઉલટીરે જવાની;

શેહેર બંગાલા સખી ડબોયા ફીરા દીયા પાની;

જોગ જોગી હુવા પલકમેં કર ગયો નાદાની;

સુણો રાજ એક અરજ મેરી તેરે બીના મેરી સુની કચેરી;

દીવા નહી બાતી. જોગી૦ ૨

એક દીન રાજા તોરણ આયા સબી કરી ત્યારી;

જો મેં જાનું હોયગા જોગી રહેતી અટલ કુમારી.

અકલચારી ઘા લગ્યા ખાય ગઇ લાચારી;

બીરજ રહી બરજો નહી માને જગડ જગડ હારી;

જો સીખ ભેજુ મેરા બાપુકુ શરમકી મારી;
સરત ભેજ દઉ મેં હલકારા મેરા બાપ દીલભર પ્યારા;
ભેજુ પ્રેત પાતી. જોગી૦ ૩
કુળસે જોગી ભયા જલંધર જનમકા ઝેરી,
કોઇ જનમકા માગે બદલા આણુ લીયા વેરી.
હાથ જોડને કરૂં બીનતી સુણો અરજ મેરી,
તુમ જોગી મેં હોઉંગી જોગન રહું સંગત તેરી;
નાલે નાલે ફીરૂં ભટકતી સદા રહું ચેલી,
ધુણી પણીકા સેવા કરૂંગી ઓર ફેરી;
મોતી કહે મેં કકા સમજાઉં બેઠ સભા મીજલસમેં ચાઊ.
કહો ગુણી મેં ક્યા બતલાઉં રહો ગુણ ગાતી. જોગી૦ ૪
ગોપીચંદનો ખેલ રચ્યો હે શીખે સુણે ને ગાવે;
મન ઇચ્છા પુરણ હોવેગી દુઃખ કભુ ન પાવે.

નવીન ગુજરાતી ભાષામાં.

દોહરા.

ખેલ રચ્યો શુભ મોતીએ, નાચ્યો રૂડી પેર;
સહુકો આનંદ પામીયા, સુણતાં ઉપજે મેહેર;
ગાય શીખે ને સાંભળે, પોચે મનની આશ;
ખેલ ભલો પુરો થયો, કહે કવીજનદાસ.
દાન દયા સહુ પાળજો દાતારે દીન રાત;
ઝાઝી રહેશે જગતમાં શુભે તમારી ખ્યાત.

ગોપીચંદ રાજાનાં ગાયનો સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

સર્વે પુસ્તક વેચનારાઓને તથા ખરીદ કરનારાઓને આથી નીચે સહી કરનાર ખબર આપીએ છીએ કે અમારી પાસે તમામ જાતના પુસ્તકો એટલે સંસ્કૃત, શાસ્ત્રો, કાવ્યો; તથા તમામ જાતનાં નાટકો વગેરે છાપેલ પુસ્તકો વેચાતી મળશે જેને જોઇએ તેમણે મંગાવી લેવાં.

મુ૦ ડાકોર. } પુસ્તક વેચનાર
બુકસેલર—ત્રિભોવન રણછોડ.